

15. ANEKS

Ludwikowo - rodzinny dom Mączyńskich – tu urodził się
ks. Kazimierz Mączyński

Rodzinny dom...

Ludwikowo - fundamenty starego kościoła

Ludwikowo - dzisiejsza kaplica parafialna – kiedyś była tu szkoła, do której uczęszczał ks. Kazimierz

Kazimierz Mączyński, jako uczeń średniej szkoły w Krasławiu (w górnym rzędzie czwarty od lewej)

Kazimierz przed wstąpieniem do Seminarium w Rydze

Agłona. Tu było pierwsze Ryskie Diecezjalne Wyższe Seminarium (1920-1924)

Aglona...

Ryskie Seminarium, do takiego wstąpił Kazimierz Mączyński (dziś Instytut Katechetyczny)

Ryskie Seminarium...

Rektor Ryskiego Seminarium ks.Bp. Piotr Strods

Ks. Bp. Kazimierz Dubliński

Alumn Kazimierz Mączyński w Ryskim WSD (w górnym rzędzie drugi od lewej)

Alumn Kazimierz Mączyński w Ryskim WSD (w centrum)

Wykaz przedmiotów i ocen ks. K. Mączyńskiego

254

15. Alumnus: *Mančinskis P. Primas, Ignatij.*Natus anno *1921.* die *12. iunijis*

Annus academicus		Annus academicus	
Cursus	Semestre	Cursus	Semestre
Th. Fundamentalis		Th. Fundamentalis	
Historia Eccl.		Th. Dogmatica	
Th. Moralis		Th. Moralis	
Lingua latina		Th. Pastoralis	
Lingua graeca		Th. Aesthetica	
Lingua hebraica		Jus Canonicum	
Lingua polonica		Jus Civile	
Lingua germanica		Homiletica	
Lingua fr. gallica		Patrologia	
Historia sacra		Arch. christiana	
Arch. biblica		Exegesis	
Introd. in Scr. S. gen.		Introd. in Scr. S. sp.	
Introd. in Philosoph.			
Logica		Paedagogica	
Critica		Cathechetica	
Ontologia		Cosmologia	
Introd. in Cosmolog.		Historia Philos.	
Cosmologia		Psychologia	
Introd. in Psychol.		Theodicea	
Psychologia		Ethica et ius nat.	
Theodicea		Sociologia	
Ethica et ius nat.		Liturgica	
Ars christiana		Cantus	
Liturgica		Historia us. us.	
Cantus			
Constitutio			

1945/46		1946/47		1947/48		1948/49		1949/50		1950/51	
Primus		Primus		Primus		Primus		Primus		Primus	
I	4	4	3	5	5			4	5		
II	5	3	4	5	5			4	5		
Secundus		Secundus		Secundus		Secundus		Secundus		Secundus	
I	4	4	4	4	4	5	5				
II	5	4	5	4	4	5	5				
Tertius		Tertius		Tertius		Tertius		Tertius		Tertius	
I											
II											
Quartus		Quartus		Quartus		Quartus		Quartus		Quartus	
I											
II											
Quintus		Quintus		Quintus		Quintus		Quintus		Quintus	
I											
II											

Examina rigorosa ex:

1. Historia Ecclesiastica . . .	4	4. Theol. Morali	
2. Theol. Fundamentals . . .		5. Jure Canonico	
3. Theol. Dogmatica		6. Scriptura Sacra	

Nota: A. D. *1950.* die *26. Febr.* completum cursum studiorum absolvit.Anno *1950.*, die *26. Februarii* presbyter ordinatus est.

Praefectus studiorum:

Rector Seminarii *P. Strady, Episc.*

go *Casimirus* *Mincimirus* firma fide Credo, et profiteor on-
et singula, quae continentur in Symbolo Fidel, quo Sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo
unum Deum Patrem Omnipotentem, Factorem Coeli et terrae, visibilium omnium, et invisibilium. Et
unum Dominum **Jesus Christum** Filium Dei Unigenitum, et ex Patre, natum ante omnia saecula, De
Deo, Lumen de Lumine Deum verum de Deo vero; Genitum non factum, Consubstantialem Patri,
in omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de Coelis:
innatus est de Spiritu Sancto ex **Maria Virgine**, et Homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis:
passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum Scripturas: Et ascendit in Coel-
um ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos. Cujus Re-
gnum non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit; qui
cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Et Unam, Sanctam, Catholicam
et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem
mortuorum, et vitam venturi saeculi. Amen.

Apostolicas et Ecclesiasticas Traditiones, aliasque Eiusdem Ecclesiae observationes et Constitutiones firmè admitto, et amplector. Item Sacram Scripturam juxta eum sensum, quem tenuit, et tenet Sancta Ma-
lesia, cujus est judicare de vero sensu et interpretatione Sacrarum Scripturarum, admitto; nec e-
uam, nisi juxta unanimes consensum Patrum accipiam, et interpretabor. Profiteor quoque septem es-
et proprie Sacramenta novae Legis, a **Jesu Christo** Domino nostro instituta, atque ad salutem
ani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet: Baptismum, Confirmationem, Eucharistia
nitentiam, Extremam unctionem, Ordinem et Matrimonium; illaque gratiam conferre, ac ex his Baptismu
firmationem, et Ordinem sine Sacrilegio iterari non posse. Receptos quoque, et approbatos Ecclesi-
asticae ritus, in supra dictorum omnium Sacramentorum solemni administratione recipo et admitto. Om-
nigula, quae de peccato originali, et de justificatione in Sacrosancta Tridentina Synode definita et declar-
unt, amplector et recipo. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum proprium, et propitiatorium Sac-
m pro vivis et defunctis, atque in Sanctissimo Eucharistiae Sacramento esse vere realiter, et substantialit-
pus, et Sanguinem una cum Anima et Divinitate Domini nostri **Jesu Christi**, fierique conversionem toti-
stantiae panis in corpus, et totius substantiae vini in sanguinem, quam conversionem Catholica Eccles-
substantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie, totum atque integrum Christum, verumqu-
amentum sumi.

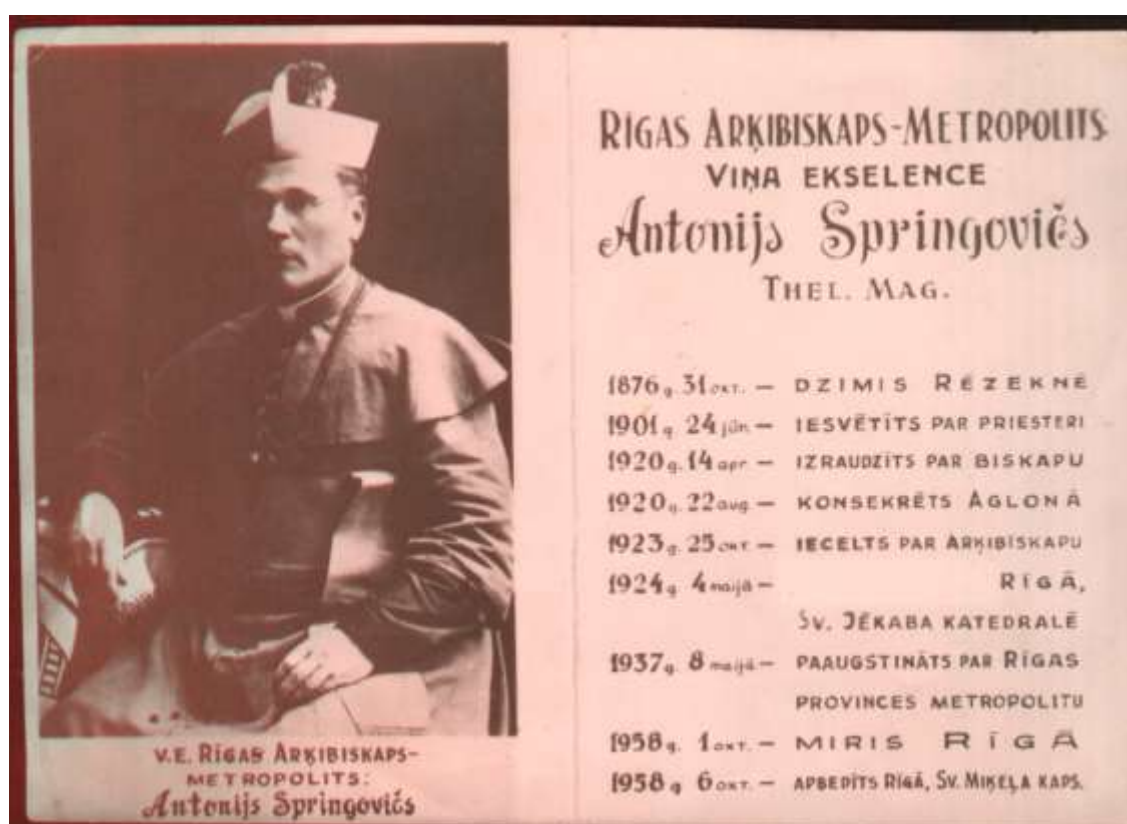
Constater teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidellum Suffragiis Juvari. Similiter et Sanctum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, Eosque orationes Deo pro nobis offerre Eorum Reliquias esse venerandas. Firmissime assero imagines Christi, ac Delparae Virgines, nec non Sanctorum habendas, et retinendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem Imperiendam Gentiarum etiam potestatem, a Christo in Ecclesia relictam fuisse, Illarumque usum Christiano populo me salutarem affirmo: Sanctam Catholicam et Apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium Ecclesiarum rem, et Magistram agnosco; Romanoque Pontifici, Beati Petri Apostolorum Principis Successori, et Christi Vicario, veram obedientiam spondeo, ac iuro. Caetera item omnia, a Sacris Canonibus et oecumenicis Conciliis ac praecipue a Sacrosancta Tridentina Synodo tradita et ab oecumenico Concilio definita, et declarata, praesertim de Romani Pontificis primatu et infallibili magisterio indubitante meo atque profiteor, simulque contraria omnia, atque haereses quasunque ab Ecclesia damnatas et reiectas nathemalizatas; ego pariter damno, rejicio, et anathematizo. Hanc veram Catholicam Fidem, extra quam non salvis esse potest, quam in praesenti sponte profiteor, et veraciter teneo eandem integram, et inviolatam ad extremum vitae spiritum constantissime Deo adjuvante relinere, et confiteri, atque a meis subditis illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, et praedicari, quantum in me erit curam.

Et Tibi Excellentissimo Illustrissimo ac Reverendissimo
archiepiscops Rigensi, Loci Ordinario, Tuisque Successoribus et officio debitam Obedientiam, et Reverentiam
ac quod bona Ecclesiae non alienabo, sed alienata et distracta pro possi
meo feci. *anno 1644. die 10. mensis Aprilis.*

Tuż po święceniach kapłańskich

Metropolita, arcybiskup Anton Springowicz – z jego rąk przyjął święcenia Kazimierz Mączyński

Kościół w Dagdzie – tu ks. Kazimierz Mączyński odprawił
Prymicyjną Mszę Świętą

Kościół w Dagdzie...

W „wielkim” Związku Radzieckim, tak „wielki” gmach służył jako WSD

Widok WSD od strony drogi

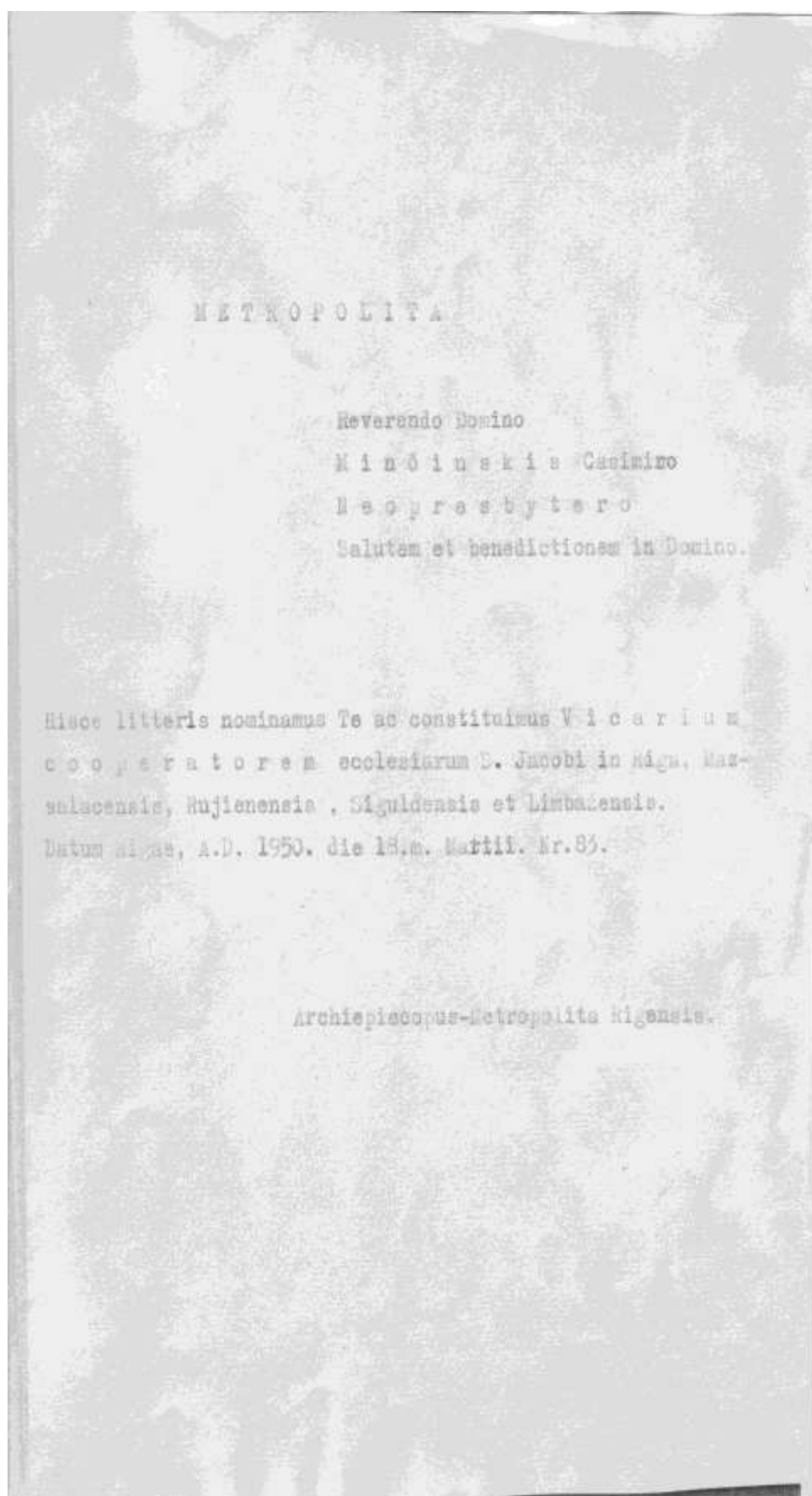
Pierwsze lata na kapłańskiej drodze

Spotkanie z braćmi 1956 r.

Nominacja ks. K. Mączyńskiego do parafii katedralnej św. Jakuba w Rydze

Ryga – Kościół Katedralny św. Jakuba – pierwsza parafia ks. K. Mączyńskiego

Ryga - Kościół Katedralny...

Nominacja ks. K. Mączyńskiego na ojca duchownego i profesora WSD

Reverendo Domino Sacerdoti
 F i a d i a s i e Casimiro, Vicario
 Cooperatori eccl. S. Jacobi Wigae,
 Krasielacensis, wujlencensis, Sigulden-
 sis et Liebauensis,
 Saluta et benedictiones in domino.

Hiros litteris libere te facias a domo vicarii Coopera-
 toris eccl. S. Jacobi Wigae, Krasielacensis, wujlencensis, Sigul-
 densis et Liebauensis et nominatus te ac constitutus Capella-
 nam alumnorum nec non Lectorem Seminarii nostri Metropolitani.
 Datum Wigae, a.D. 1950. die 27. m. Septembris, ar. 192.

Archiepiscopus-Metropolita wigensis.

Profesorowie i wykładowcy WSD w Rydze, wśród nich ks. K. Mączyński

ORDO PRAELECTIONUM in SEMINARIO METROPOLITANO CATHOLICO RIGENSI			d.
.....anno studiorum 1950. / 1951. servandus.			
Ex.D.mus Episcopus	Explicatio Constitutionis U.S.R.S.....	1 h. in hebd.	
Petrus S t r o d s,	Theodicea.....	3 " "	
Rector, Professor :	Historia Philosophiae.....	2 " "	
	Logica, resp. Ontologia.....	4 " "	
		Summa	10 h. in hebd.
R. D. Professor L.	Historia U.S.R.S.....	1 h. in hebd.	
K o z l o v s k i s,	Jus Canonium.....	3 " "	
Inspector :	Theologia Ascetica.....	2 " "	
	Theologia Pastoralis.....	2 " "	
	Homiletica.....	2 " "	
	Introd. in Script. S. generalis.....	2 " "	
	Exegesis N. Testamenti.....	1 " "	
	Archaeologia Biblica.....	1 " "	
		Summa	14 h. in hebd.
R.D. Professor	Theologia Moralis.....	6 h. in hebd.	
V. Z o n d a k s :	Introd. in Libros V. Testamenti.....	2 " "	
	Lingua Latina.....	3 " "	
		Summa	16 h. in hebd.
R.D. Professor	Theologia Dogmatica.....	4 h. in hebd.	
R. S m i l g a :	Theologia Fundamentalibus.....	2 " "	
	Liturgica.....	2 " "	
	Catechetica.....	1 " "	
			<u>continuatio sequitur</u>

Profesorowie i wykładowcy...

Cantus Sacer.....	4 h. in hebd.
Lingua Graeca.....	2 " "
Lingua Lithuanica.....	1 " "
Summa	16 h. in hebd.
R.D. Professor	
V. Terenkevicius : Historia Ecclesiastica.....	3 h. in hebd.
Critica.....	1 " "
Introd. in Cosmol. et Psychol.....	1 " "
Psychologia.....	2 " "
Ars Christiana.....	1 " "
Summa	8 h. in hebd.
R.D. Lector	Liturgica
C. Minčinskis : Historia Sacra.....	2 h. in hebd.
Capellanus	Catechismus.....
	2 " "
	Lingua Russica.....
	2 " "
	Lingua Polonica.....
	6 " "
Summa	13 h. in hebd.
Rigae, A. D. 1950.,	
die 27.m. Septembris.	
	
Approbatur + Antonius Springorius Archiepiscopus Rigenis	

Nominacja ks. K. Mączyńskiego do parafii św. Franciszka w Rydze

Reverendo Domino Sacerdoti
 W i n s k i s. Casimiro
 Capellano necnon Lectori Seminarii
 Nostri Metropolitanis Rigensis,
 Salutem et benedictionem in Domino.

Cum bonum Patrie Ecclesiae postulet, hisce litteris nominamus
 Te ac constituimus Vicarium cooperatorem ecclesiae S. Francisci
 Rigae.

Datum Rigae, a.D. 1951. die 10.m. Januarii, Nr.20.

Archiepiscopus-Metropolita Rigensis.

Ryga – Kościół św. Franciszka, późniejsza parafia ks. K. Mączyńskiego

Ryga – Kościół św. Franciszka...

Nominacja ks. K. Mączyńskiego do parafii św. Józefa w Rydze

Rīgas Metropolijas Priesterim
Rīgas Sv.Franciska R.-Kat. Baznīcas
Vikaram M i n c i n s k i s . Kazimīram,
Rīga, Krievas ielā Nr.16.

Saskaņā ar R.-Kat. Baznīcas Kanoniskiem likumiem ar no
es, autorizētais Jūs no Rīgas Sv.Franciska R.-Kat. draudzes
Vikara pienākumiem, nozīmēju un iecēju Jūs par R i g a s
S v. J ā z e p a R.-Kat. draudzes P r ā v e s t u .
ar dzīves vietu pie minētās baznīcas Rīgā, Smoļtes ielā
Nr. 12/14, un aizmodu nekavējoties pildīt visas minētās
draudzes pravesta pienākumus.

Dots Rīgā, 1956.g. 28.marta, Nr. 48.

Rīgas Metropolīts.

Ryga - parafia św. Józefa – kolejne miejsce pracy ks. K. Mączyńskiego

Ryga - parafia św. Józefa – wnętrze kaplicy

Nominacja ks. K. Mączyńskiego do parafii w Rezekne

Admodum Reverendo Domino
Sacerdoti Mončinskis Casimiro,
Administratori eccl. S. Joseph in Riga
necnon Lectori Seminarii Nostri Metropolita-
ni clericorum.

Salutem et benedictionem in Domino.

Solum Deum et bonum Matris Ecclesiae prae oculis habentes, his-
ce litteris liberum Te facimus a munere Administratoris eccl. S. Joseph
in Riga necnon a munere Lectoris Seminarii Nostri Metropolitanici cleri-
corum et nominamus ac constituimus Te Vicarium Cooperatorem eccl. Re-
zeknensis, cum residentia in Rezekne.

Ad novum munus incunctanter proficisci teneris.

Datum Rigae, a.D. 1958. die 13.m. Januarii. Nr. 07.

Metropolita Rigensis.

Rezekne - Kościół Katedralny Najświętszego Serca Jezusowego – tu ks. K. Mączyński służył jako wikariusz.

Rezekne - Kościół Katedralny...

Landskorona – Parafia Trójcy Przenajświętszej - tu ks. K. Mączyński pełnił funkcję administratora

Nominacja ks. K. Mączyńskiego do parafii w Landskoronie

Reverendo Domino
 Sacerdoti **B o n ě i n s k i s** Casimiro,
 Vicario Cooperatori ecclesiae sanctissimi
 Cordis Jesu in Bezekne,
 Salutes et benedictionem in Christo Jesu.

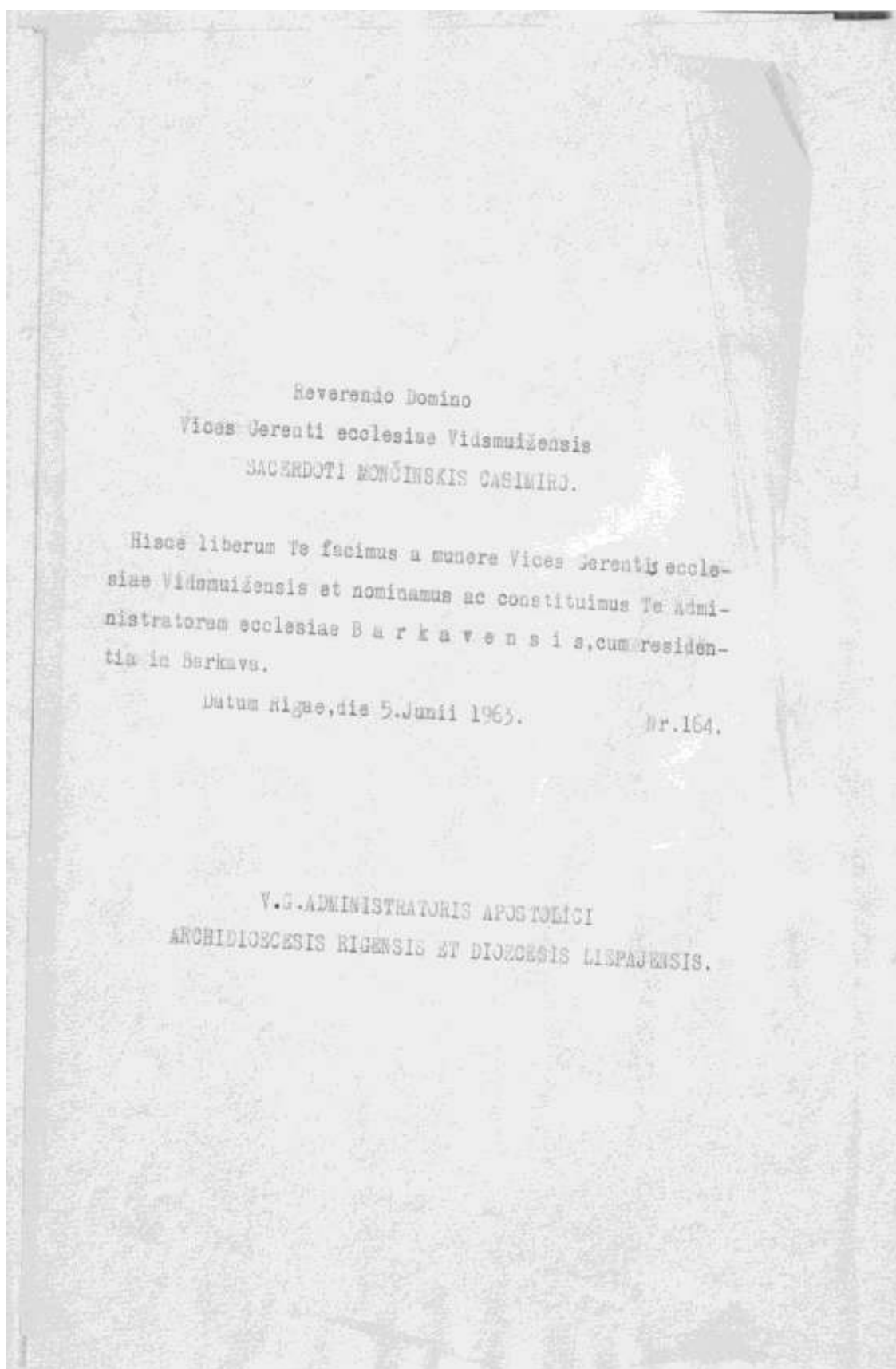
Hinc litteris liberum Te facimus a munere Vicarii Coope-
 ratoris ecclesiae supradictae et nominamus ac constituimus
 Te Administratorem ecclesiae landskoronensis, cum residentia
 in Landskorona.

Ad novum munus inunctanter proficisci tenebis.

Datus Vigae, die 26 Maji 1769.

Nr. 1191.

Pracota parocinui - Lomacovamui reparacijai:		
meis ornato	26)	kristocinei drobiti 20
keis - " -	27)	lietum altariu apas 2
stais - " -	28)	altare viscegas 3
- " - " -	29)	sedzinas tabernaculum 3
ortis melnei ornato 2	30)	dievgaldam zale diele
- " - violetai - " -	31)	slimniskai burse 1
- " - baltais - " -	32)	us altare burse 1
- " - sermoneis - " -	33)	ciborije miltelais 1
slimniskai stole (maza)	34)	perseje slimniskai flautinai
stais stole (balta-violeta)	35)	perstais calums
olito stole	36)	perstais melnei karogi 4
melna stole	37)	sakaisi melna diele gale persegamai, us civeto kalofolam.
slums	38)	no jaunai repatetam 3 glesnes
estadricams trams		Sergengels 3,10 x 1,60 m
baldaheis (1 altari)		sv. M. Magdalenas 1,30 x 0,90 m
karogi ar luctam 2		sv. Jozas 1,30 x 0,90 m.
karogi bez luctam 4		
karogi marie	39)	Zimotam luterijai
spilventini 5	40)	basnices lopis ar apmetis veinas nusi 100 m
lucis / pusej / vinctum 8	41)	zaleto basnices apmetis karpis
komie pirstam 1	42)	iztaisiti adams novadpram apmet buci
allie 1		
karporali 8		
purifinatori 12		
amisti 4		

Barkavas – Parafia św. Stanisława – ostatnia placówka ks. K. Mączyńskiego przed wyjazdem na Ukrainę

Julian Kardynał Vajvods - Biskup, który zezwolił ks. K. Mączyńskiemu na wyjazd na Ukrainę

Nominacja ks. K. Mączyńskiego do Sambora

REVERENDO DOMINO
 SACERDOTI MONSIEUR CASIMIRO
 ADMINISTRATORI PAROECIAE BARKAVENSIS

Per praesentes litteras liberum Te facimus ab officio
 supradicto et nominamus ac constituimus Te Administratorem
 parociae Samborensis, cum residentia in Sambora.

De novo munere accepto Curiam Nostram Metropolitanam
 certiores facias.

Higae, die 25 Aprilis a.D. 1966

Nr. 85.

Pismo kard. Juliana Vajvodsza do Upoważnionego do spraw religii, o nominacji ks. K.
 Mączyńskiego do parafii w Samborze.

УПОЛНОМОЧЕННОМУ СОВЕТА по делам религиозных культов
при С.М. СССР по Львовской области С А В И Ч Е В У Н.

Сим Вас уведомляю, что священник Рижской Митрополии
Павиланис Язеп Яинович, зарегистрированный Вами при религиоз-
ном объединении римско католического вероисповедания в
городе Самборе, переведен мною на пост настоятеля Ленин-
градского католического прихода.

Настоятелем же католического прихода ~~в~~ Самборе мною
назначен священник М о н ч и н с к и й Казимир Игнатъ-
вич, которому прошу выдать свидетельство о регистрации и
содействовать его приписке в Самборе по улице Коперника 20.

РИГА
20.апреля 1966.г.
Б 68.

АПОСТОЛЬСКИЙ АДМИНИСТРАТОР
РИЖСКОЙ МИТРОПОЛИИ

Sambor – kościół parafialny ściegicia głowy św. Jana Chrzciciela – pierwsza parafia ks.
K. Mączyńskiego na Ukrainie

Wnętrze kościoła w Samborze

Sambor - ks. K. Mączyński z p. Czarnecką

Sambor - Pierwsza Komunia Św.

Sambor - Pierwsza Komunia Św.

Sakrament Chrztu Św. udzielany przez ks. K. Mączyńskiego autorowi pracy
22 XI 1982

Sambo - ks. K. Mączyński udziela sakramentu Małżeństwa

Udzielanie Komunii Świętej

Sambor - błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Ks. K. Mączyński z parafianami

Sambor - ks. K. Mączyński (od lewej) przy kościele z parafianami

Sambor - nabożeństwo pogrzebowe na miejscowym cmentarzu

Sambor - ks. K. Mączyński - słynny kaznodzieja

Sambor – Pierwsze po wojnie prymicie jednego z parafian, wychowanków
ks. K. Mączyńskiego

Łanowice - poświęcenie kamienia węgielnego i fundamentu pod nowy kościół

Łanowice...

Sambor – 25 – lecie kapłaństwa ks. K. Mączyńskiego (z rodzicami)

Sambor – 25 – lecie kapłaństwa – z kapłanami z Ryskiej diecezji

Ks. K. Mączyński w czasie Najświętszej Eucharystii

Łotwa - ks. K. Mączyński na pogrzebie matki

Ks. K. Mączyński w czasie Mszy Świętej

Drohobycz – otwarcie i poświęcenie kościoła – przewodniczył ks. Biskup E. Moskwa

Drohobycz...

Drohobycz...

Drohobycz...

Drohobycz...

Drohobycz...

Drohobycz...

Drohobycz...

Drohobycz – pierwsza szopka w parafialnym kościele, wykonana własnoręcznie przez ks. K. Mączyńskiego

Ryga – grobowiec rodziców ks. K. Mączyńskiego

Wykaz prac wykonanych w Samborskiej parafii przez ks. K. Mączyńskiego

S a m b o r a s b a n n i c á :

Izkrāsota bannicas iekāpuse.
Ievests bannicā ūdensvads un ierīkota kanalizācija.
Ierīkots virs sakristijas daļvoklis: 2 istabas, virtuve ar visām labierīcībām.
Ierīkota bannicā centrālapkure.
Ievietoti bannicā mikrofoni, skaļruņi, pastiprinātājs.
Presbiterijā 5 logiem saliktas vitrāžas.
Ielikta bannicā jauna grīda /betons, relīns/ apm. 480 m²
Izremontētas ērģeles, pielikts elektrodsinējs.
Ielikta jauna koka grīda sakristijā, izmūrēts podiņu kamīns.
Pagatavotas 3 gleznas 3 x 6 m
Restaurēta glezna "Nativitas S. Ioannis Bapt." 3 x 5,5 m
Pagatavota glezna "Baptismatis DNIC" un sv. Maksimilijana glezna.
Pagatavots "Krištus kaps" un dekorācijas- bildes.
Pagatavotas "Betlemes" dekorācijas, figūras un mehānisma iekārta.
Ievietots sv. Franciska no Asizes dekoratīvais altāris.
Nomainīti bannicā visi elektrības vadi, skaitītāji.
Pagatavots skapis-kumode, kumode, katafalks, ozola mucas ūdens svētišanai
Atjaunota bannicas ārpuse,
Izremontēts bannicas tornis,
Saliktas sānu navaļ jaunas siļas, spāļes, dēļi, skārds.
Pilnīgi atjaunots viens joma, jumts, pārlikti dakstiņi un nomainītas bojātas koka daļas.
Pagatavotas un pieliktas b-cas jumtam jaunas noteku caurules.
Apkārt b-cai uzlikta betona seguma,
Ierīkoti betona celiņi līdz b-cas un sakristijas durvīm.
Šūnām uzlikta jauns šīfera jumts un koka konstrukcija.
Ierīkota b-cas dārzā J. Marijas grotā.
Izbūvēta kriegļu garāža ar skārda jumtu,
Izbūvēta kriegļu tualetu telpa.
Pagatavoti 2 15-šuburainie elektriskie svečturi.
Pagatavota elektriska "forma" oblatu cepšanai.
Nopirkts: 11 čehu elektrolustras, 54 krāsli, 90 puķu vāzes,
7 grīdsegas, 30 m celiņā, pārsega klenānīķis, 1 pulkstenis.
Pasūtīts biķeris, monstrance, liela altāra krusts.
Saņemta baldahins, 12 ornati, 4 kapes, 2 karogi, 3 veļumi, komīas, albas, stocias, altāra segas, altāra virssegas utt.
Iegādātas 7 lasījumu grāmatas un liela Miesale poļu valodā.
Nopirkts 18 tonnu kaļķu un 12 m³ kokmateriālu.

Mościska...

Wykaz prac wykonanych w Mościckiej parafii przez ks. K. Mączyńskiego

M o s t i s k s s baznīcā:

*Pr. Mončinskā lūta
21. IV-83.*

Ievilkta elektrība -3 fāzes,
Ierīkota centrālapkure,
Ievietots baznīcā pastiprinātājs, mikrofonu, skaļruni.
Iskrāsota baznīcas iekāpuse,
Ievietots baznīcā lielais altāris ar koka statujām un jaunu
"J. Marijas Pastāvīga Palīga" bildi.
Izvests ērģeļu kapitālremonts/ jauna klaviatūra, plēšas, elektro-
motors, atremontētas visas stabules/.
Ierīkots vīrs sakristijā dzīvoklis: viena istaba, virtuve ar visām
labierīcībām/ ūdens, tualete, podiņu krāns, centrālapk./
Sakristijā salikta grīda, izmūrēta podiņu krāns, sakristija otrreiz
iskrāsota.
Pagatavots lielais skapis un kumode liturgiskiem tērpiem, ādvaņš.
Pagatavots koka panelis kaplīcā un sakristijā.
Pagatavotas durvis uz kapliņu.
Ierīkota priekštelpa zem kora telpām.
Pagatavots koka saliekamais "Kristus kaps" un dekorācijas-bildes.
Pagatavota "Betleemes" dekorācija un mehānisma iekārta
Pagatavoti lielais un mazais katafalks.
Pagatavoti 2 ozola klenčņiki un ozola muca ūdens svētiņiem.
Pagatavoti 2 13-šuburaini elektriskie svečturi,
Pagatavota elektriskā "forma" oblatu cepšanai.
Atjaunota baznīcas ārpuse. 3 reizes nokrāsots b-cas jumts.
Apkārt baznīcai uzlikts betona segums.
Ierīkota sībēnsnovēdējs.
Pagatavoti āselsa vārti baznīcas žogā.
Izrakta aka b-cas dārzā un ievests sakristijā un dzīvoklī
ūdensvads kā arī ierīkota kanalizācija.
Uzlikts dakstiņu jumts un nomaiņits koka daļas uz b-cas
saimniecības ēkas.
Izausta vilnas grīdsega 7 x 4,5 m
Nopirkta elektriskā harmonija,
Nopirkta antīkas lustre sakristijai, dienviņslavu lustre kaplīcā,
10 čehu lustras, 10 svečturi, 60 krēsli, 60 puķu vāzes,
1 sienas pulkstenis, pārsega klenčņikiem, 3 grīdsegas.
Sašūts: 3 kapas, 11 ornatu, 3 lieli karogi, 6 mazie karodziņi,
6 krāsainie karogi vīriešiem, 3 veļumi, stolas, altāra
segas un 12 altāru virssegas.
Iegādātas 7 lasījumu grāmatas un liela Missale poļu valodā.
Nopirkts 17 tonnu kaļķu un 15 m³ kokmateriālu.

Lwów – kościół parafialny św. Antoniego

Lwów...

Wykaz prac wykonanych we Lwowskiej parafii przez ks. K. Mączyńskiego

I v o v ā sv. Antona baznīcā:

No pamatīgas atjaunots baznīcas tornis, nomaiņītas koka konstrukcija un skārds.

Visam b-cas jumtam uzlikts jauns skārds un nomaiņītas bojātas koka daļas.

Izremontēta b-cas ārpuse.

Notīrīta b-cas apkārt.

Ierīkota zibensnovēdījs.

Ierīkoti dzelzs vārti abās b-cas pusēs.

Uzcelts šķūnis-noliktava baznīcas dārzā no baltiem kriegelīem un skārda jumtu.

Izkrāsota b-cas iekšpuse.

Ievilkta b-cā centrālāpkure.

Ievilkta b-cā skaļruni, mikrofonu, pastiprinātājs.

Nomaiņīti b-cā visi elektrības vadi.

Nomaiņītas visas ūdensvada un gāzes caurules.

Izremontēta dzīvoklis: ielikta jauna grīda, parketa, podiņu krāsas, centrālāpkure un tualete.

Izremontētas ērģeles.

Apmaiņīta liela altāra aizsūgure/koka konstrukcija/

Salikta jauna koka grīda abās sakristījās.

Pagatavots koka saliekamais "Krievu kape" un dekorācijas-bildes.

Pagatavotas "Betlēmē" figūras, dekorācijas un mehānisms iekārta.

Pagatavots lielais skapis, skapis-kumode, skapis liturgiskam tērpiem.

Pagatavots katehēzē.

Pagatavots sv. Antona postaments-altāris un baldahīns.

Pagatavota "J. Marijas Pastāvīga Palīga" koka bilde zeltītā tērpā.

Atjaunotas pagrābtelpas zem sakristījās.

Sašūts: 9 ornati, 3 kapes, komāts priesteriem un ministrantiem, albas, altāra segas, altāra virssegas, stolas, baldahīns.

Iegādātas 7-lasījumu grāmatas poļu valodā.

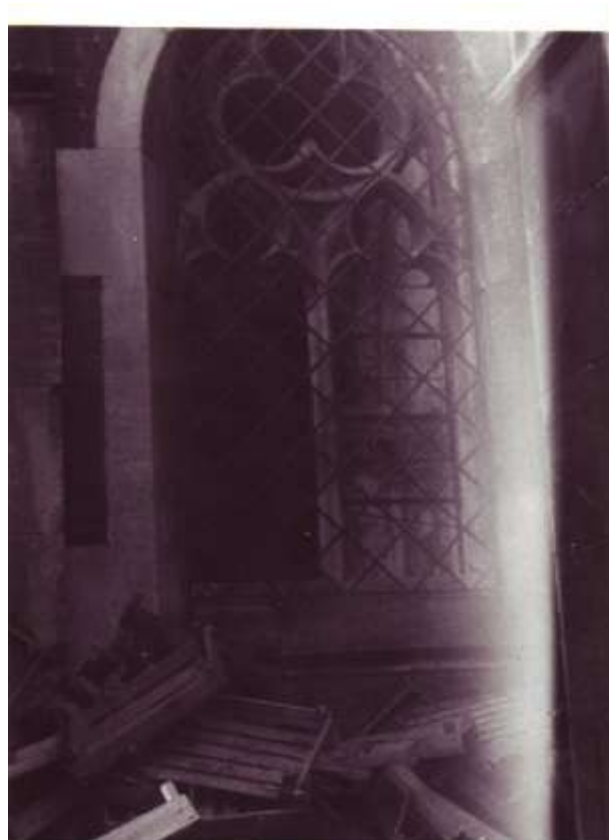
Nopirkts: 3 grādsēģes, 24 krēsli, 40 puķu vāzes, 12 tonnu kalpu.

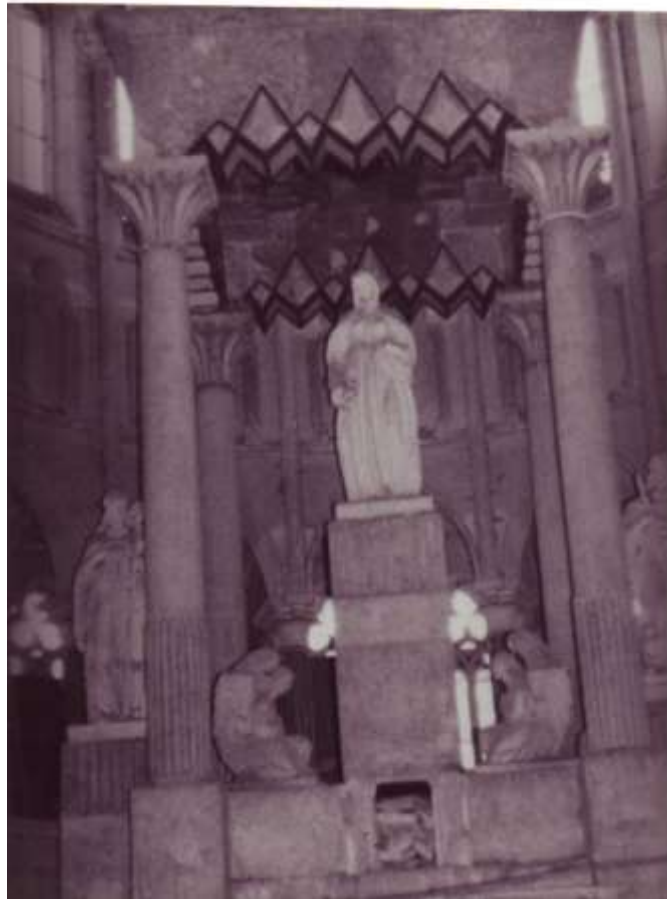
Lwów – kościół św. Elżbiety - ks. K. Mączyński starał się o otwarciu tej świątyni

Zachowane kazanie ks. K. Mączyńskiego

1

JANUSZ

Umiłowani w Chrystusie. Nie zabraniajcie im przychodzić do Mnie, to słowa Pana Jezusa. Te słowa czytacie pod naszymi obrazami. Jak dobrze by było, gdyby wy często podnosili oczy na te obrazy. Pan Jezus czeka każdego, wszystkich. W tych obrazach przedstawiani przedstawiciele całej ludzkości, dzieci, podobne do nich dzieci niewinne, które zawsze Bogu są wierne, ci, którzy szukają prawdę, przychodzą do Jezusa by dowiedzieć się, porozmawiać i ci któż zblądzi, którzy nie znaleźli szczęścia w świecie. Przyszli, aby u stóp Jezusa wyprosić dla siebie przebaczenie. Tak każdy ma siebie odnaleźć w tych obrazach, do kogo on jest podobny. Dla każdego w Kościele jest miejsce, nie zabraniajcie im przychodzić do mnie, to hasło, gdy każdy człowiek ma prawo, ma obowiązek zbliżyć się do Boga.

Dzisiaj chciałbym wam więcej wytłumaczyć te słowa Pana Jezusa: Jeżeli nie staniecie się jak dzieci, do Królestwa Bożego nie wejdziecie. Pan Bóg kocha dzieci, Pan Bóg chce, aby wszyscy byli do nich podobni, Bóg nie lubi dorosłych, starych, chyba, że i oni staną się dziećmi. W swoim Królestwie chce mieć tylko dzieci, takie jest rozporządzenie, taki jest odwieczny wyrok Boży, w swoim Królestwie mieć tylko dzieci. Jeżeli nie staniecie się jak dzieci nie wejdziecie – to słowa Pana Jezusa. Nie wyglądem podobni do dzieci, ale duchem, w prostocie, niewinności, bez obłudy, bez fałszu, bez wykrętu. Jaki widok, wszyscy muszą być dziećmi. Dzieci dziesięcioletnie, dwudziestoletnie, trzydziestoletnie. Dzieci zgarbione, dzieci pokręcone, pochylone wiekiem, pracą, pomarszczone, z białymi brodami, z łysinami, ale tylko dzieci. Przeróżne dzieci, ale tylko dzieci i wyłącznie dzieci. Dla innych miejsca w Królestwie Bożym niema. Dla czego Pan Bóg tak lubi dzieci i wszystkich, którzy do dzieci są podobni? Dzieci rosną, jeszcze rozwijają się, są w drodze, popełniają błędy i wiedzą dobrze że grzeszą. Mówią dzieci o tym, mam, tato, ja zgrzeszyłem, nie tak zrobiłem i starają się dzieci więcej nie grzeszyć i z całego serca mówią. Dzieci mocno wierzą, to wrodzone w ich sercach, dla nich to zrozumiałe kiedy mama albo babcia mówi że jest Bóg, że Bóg jest wszędzie obecny, wszystko widzi, nagradza dobrych dzieci, karze za grzech, kocha wszystkich ludzi, że nam nie wolno Boga obrażać, że każdego czeka Bóg w pięknym wiecznym niebie. Dla dzieci jest to niby już słyszane, serce niewinne łatwo przyjmuje Prawdy Boże. Jak dziecko ufa, czy dziecko popada w taką trwogę niepokój jak dorosły człowiek. Dorosły człowiek nieraz męczy co będzie jutro, co będzie za rok, jaka będzie moja starość, jak ja dożyję. Dziecko ufa, myśli tylko co jest dzisiaj. Jeżeli Bóg jest wszechmocny, Bóg zaopiekuje się każdym człowiekiem. Dorosły tak nie zachowuje się jak małe dziecko, jak dziecko kocha Boga. Jeżeli Bóg jest Stwórcą, nas ukochał, za nas oddał swoje życie, dla dziecka jest to zrozumiałe, że i my musimy Boga kochać. Dziecko jest ciekawe. Dorosły nieraz nie wie nic albo mało, ale wstydi się jak ja będę pytał, co pomyślą o mnie, że ja nie wiem. Dziecko nie wstydi się, matkę zasypuje pytaniami, po co, jak to może być, dla czego??? I matka objaśnia i dziecko od razu przyjmuje, nie trzeba dziecko przekonywać. Dziecko kocha bliźnich, dziecko nie zna chciwości, nie zna zazdrości. Jak mało potrzeba dziecku, żeby dziecko było szczęśliwe, wesołe: zabawka, jakaś czekoladka. Raduje się, śmieje się od serca, kiedy inni weseli śmieją się i płacze też dziecko od serca, nie płacze tak jak dorosły człowiek żeby pokazać ludziom, że mu szkoda babci, szkoda matki, że tego nie będzie krzyku hałasu na pogrzebie, ludzie będą gadać, że nie szkoda, nie żal mu matki. Popatrzcie jak płacze dorosły człowiek udaje płacz, lamentuje, krzyczy, a jak płacze dziecko. Dziecko krzyczeć nie umie. Nie umie być obłudnikiem płaczu. Jeżeli płacze, to od serca. Jakie ma serce litościwe dziecko?

A czy pracować dziecko nie lubi, posadzie niech dziecko posiedzi tak jak dorosły człowiek godzinę, drugą. Jak żywe srebro, ciągle w ruchu, cały dzień, koło babci, koło matki, koło ojca. Tato ja pomogę, ja pójdę, ja przyniosę. Tak czy nie tak, ale pracuje. Może niedługo meczy się, ale to jest zrozumiałe że w takim wieku, tylko kiedy odrasta.

2.

wtedy zaczyna wykręcać się, wtedy nie widzi że matka czy babcia ciężko pracuje zmęczona a on znajduje rozmaite wymówki, aby tylko wyjść na spacer, pójść na tańce, na zabawę. Gdzie tam, od pracy, od nauki nieraz ucieka cygani ojca, matkę, aby tylko wyprosić pieniądze na wydatki. Jaka jest różnica między dzieckiem a nieraz młodzieńcem i dorosłą panną. Im mniejszy, tym więcej pracowity. Naganiać do pracy nie trzeba.

A do Kościoła dziecko czy nie śpieszy? Jeżeli dobra, pobożna matka czy babcia wytłumaczy, kto jest w Kościele, kogo my odwiedzamy, dla czego zbliżamy się do wielkiego ołtarza, co tam jest, gdzie świeci wieczna lampka, dla czego klękamy? Dziecko nie daje spokoju babci czy matce, kiedy znowu pójdziemy do Kościoła. A dziecko przyszedłszy do Kościoła będzie stać przy drzwiach wielkich? Od razu biegnie do ołtarza, chce wszystko zobaczyć, słyszeć, śpiewa. A jak dziecko cieszyło się gdy by mogło przyjść do ołtarza jak to dawniej służyć do Mszy Świętej, a nieraz dorosłego chłopca nie można naganić. Jak dziecko chce iść do procesji...

Dziecko nie zna obłudy. Dziecko nie tak jak dorosły, w oczy jedno, a za oczy drugie. Kłamać dziecko też nie umie. Co widzieli, co słyszeli wszystko opowiedzą wszystkim. Dziecko skrzywdzi swego ojca, matkę, babcię, dziadka, doprowadzi do łez? Nigdy. To przykazanie czciz ojca i matkę nie dla małych dzieci, dla dorosłych. Bo oni najbardziej, najboleśniej ranią serce rodzicielskie i do łez doprowadzają, rękę podnoszą i mocno znieważają nieraz swoich rodziców. A jeżeli dziecko ktoś ośmieli się skrzywdzić, dziecko popłacze, długo nie pamięta tej krzywdy. Już znowu ten człowiek mu dobry, już znowu śmieta się, wytrze łzy i już przychodzi. Już znowu bawi się z innymi dziećmi, zapomina. A jak jest z dorosłym? Niech ktoś skrzywdzi, on powie ja mu do śmierci tego nie zapomnę, nie przebaczę, ja starszy, a on taki smarkacz, mnie obraził, niech on pamięta. Jak dziecko ma delikatne sumienie, jak dziecko wyznaje na spowiedzi tylko swoje grzechy? Nigdy kapłan, żaden kapłan nie słyszy żeby dziecko na spowiedzi opowiadało grzechy ojca, matki, sąsiada, starszego brata, siostry. Czy zawsze dziecko ma dobrych rodziców, dobre rodzeństwo? I nie mówi dziecko proszę księdza mój ojciec pijak, wraca pijany często, nie mówi brat mnie bił, babcia mnie przeklinała. Ale spowiada się ja nie posłuchałem ojca, ja gniewałem się na swego starszego brata, ja nie chciałem posłuchać babci, ja byłem leniwy. A nawet spowiada się nieraz chłopak proszę księdza grzech czy nie grzech, ojciec wrócił pijany, naczął bić matkę a my broniliśmy z bratem, ojciec i potraciliśmy. Związaliśmy poki uspokoił się, nie daliśmy bić matkę. Możecie sobie wyobrazić co się dzieje w sercu kapłana słuchając takiego wyznania. Ojciec pijak, on nie powie że zbił żonę, gorszył dzieci. On uważa że jest chłop i ma prawo wszystko robić w swoim domu. A syn, chłopak, mówi, że potracił ojca żeby on nie bił swojej żony a ich matki. I to on ma na sumieniu, czy za to Pan Bóg będzie gniewał się że on stanął w obronie swojej matki. Kto może być droższy człowiekowi od matki w życiu na tej ziemi. A jak nieraz dziecko mówi dziewczynka czy chłopak, proszę księdza tak trudno mi kochać, on jest jak inny ojcowie, nigdy nie idzie do spowiedzi. Co powiedzieć, jak pocieszyć. Tak widzicie, że człowiek ma białą suknię, tylko ubrał pierwszy raz, każdy pyłek widzi, każdą najmniejszą plamkę widzi na tej sukni, a kiedy ta suknia albo ubranie już noszone kilka lat, plama do plamy i człowiek to nie zauważa. Tak jest w tym nowym ubraniu, dziecko, jego dusza, wszystko on widzi. Jak dziecko nie trudno skłonić aby przyznało się, kto robił, kto wziął, kto był tutaj, już dziecko mówi ja mam. Już spuści główkę, skłoni się. Popróbujcie nieraz nakłonić dorosłego człowieka, żeby on przyznał się że on winien, że nie ma prawa przeklinać, jeżeli jest jeden w rodzinie głupi, pijany jakiś bardzo często, on niema prawa przeklinać, wyzywać... Człowiek dorosły lamentuje, obwinia cały świat, tylko nie siebie i sąsiad nie dobry i sąsiadka i na pracy i w drodze synowa i zięć i dzieci i wnuki. Posłuchajcie co ludzie mówią, jak lamentują, cały świat podły, niedobry. A kto powie ja jestem grzeszny? Pan Jezus pięknie powiedział do tych pobożnych kobiet w drodze krzyżowej: nie płaczcie na de Mną, płaczcie i oplakujcie

3.

swoje grzechy. Nic nie pomoże jeżeli będziemy lamentować jakie krzywdy, jakie niesprawiedliwości w świecie. A trzeba rozpocząć od siebie, swoje grzechy opłakiwać, unikać żeby nie popełnić grzechu, odnawiać świat poczynając od swego domu, od swojej rodziny.

Św. Filip nie lubił tych, którzy wynajdują rozmaite wykręty, usprawiedliwienia i nie przyznają się nigdy do winy. Takie osoby on nazywał „KUMOSZKA EWA” Kumoszką nazywał Ewą, a dla czego Ewą, dla tego że Ewa kiedy popełniła pierwszy grzech, przed Bogiem tłumaczyła się, usprawiedliwiała się. Nie powiedziała Panie, zgrzeszyłam i męża doprowadziłam, ale tłumaczyła Bogu, usprawiedliwiała się. Że Panie wąż mi mówił, opowiadał dziwne rzeczy, że będziemy podobni Bogu, on dał i jadłam.

Oto jak źle, kiedy człowiek tłumaczy się, wykręca się, nie chce przyznać się do winy. My nie raz mówimy dzieci nieposłuszne, o gdyby dzieciom wy tyle razy powtórzyli ile ksiądz mówi nieraz kazanie o miłości bliźniego, że nie wolno przeklinać, trzeba szanować ojca, matkę, trzeba pogodzić się. O, gdyby wy byli tacy posłuszni jak mali dzieci. Uczmy się mocno wierzyć, tak jak wierzy dziecko, to nie znaczy, że ślepo, nie pytać, nie badać, wolno nam być ciekawym, poznać coraz lepiej, ale wiara musi być mocna. My czytamy w Piśmie Świętym kiedy Mojżesz prowadził naród wybrany z niewoli Egipskiej, do Ziemi Obiecanej, na pustyni naród nieraz szemrał, poco Pan Bóg wyprowadził, tam im było lepiej. I oto Pan Bóg zsyłał na nich rozmaite kary. Pojawiły się węże jadawite, ukąsiły i człowiek umierał. Lud zrozumiał że zgrzeszył, zwracał się do Mojżesza, mówił prosz, wstaw się za nami do Pana, wszyscy pomrzemy tutaj na pustyni od tych jadawitych węzów. I wtedy Pan rzekł do Mojżesza: uczyni, wbij w ziemię wielki taki pał, na tym pału zawiesz węza miedzianego. Kto ukąszony popatrzy z wiarą na tego węza, będzie ocalony. I tak się stało. My czytając te słowa możemy nieraz kiwać głowami, mówimy coś tu nadzwyczajnego pał jak pał, takich pełno jest w lesie. Dla czego ten właśnie. Nie ten pał, nie to drzewo, ale ta wiara ocalała. Ukąszony, chory, żeby nie umarli, wierzyli i dla tego Pan Bóg ich ocalił. Gdyby Pan Bóg powiedział do nas tak: Oto wbiję kołek, a ty idź do tego kołku, uklękni przed tym kołkiem, wyznając przed nim swoje grzechy. Wyznasz- ja tobie przebaczę. I my musieli by spełnić, wierzyć, jeżeli Bóg mówi, to jest prawda. Nie wolno analizować, dlaczego, tak, dziwacznie. Oto, jeżeli Pan Bóg powiedział, komu odpuszcicie grzechy, będą odpuszczone. Kapłan może być tym kołkiem, siedzieć, my pytamy dla czego, jest takim samym człowiekiem? A dla tego, że Pan Bóg tak kazał i wszystkim, wyjątku żadnego nie ma. Wszyscy klękamy przed tym kołkiem kapłanem. I kapłan i biskup i papież i królowie, wszyscy i prosty człowiek. I wiara nam musi mówić, jeżeli Pan Bóg tak kazał, tak to jest. Wierzyć, jak małe dziecko. Nie wątpić, wszystko musi być według woli Bożej. Pan Bóg powiedział: sześć dni będziesz pracował, siódmy dzień już będziesz święcił, dzień Pański. Nie swój podział czasu wprowadzać, ale Bożego podziału trzymać się mocno. Nie za dużo, siódmego dnia przyjdź do Kościoła, powstrzymaj się od pracy. Jest każdemu co powiedzieć Bogu i Boga uwielbić, uczcić, i Bogu podziękować i przeprosić. I zwrócić się z prośbą jak małe dziecko. Jest, o czym pomyśleć każdej niedzieli. Czy jestem takim człowiekiem chrześcijaninem, jakim Pan Bóg mnie pragnie widzieć? Czy jestem dobrym ojcem, matką, sąsiadem, przyjacielem? Zbadać, czy nie zboczył z drogi przykazań Bożych. Potrzebna jest taka kontrol każdego dnia Pańskiego. Może kiedyś podróżowaliście samochodem, gdzieś daleko jedziecie. Każdy kierowca ma w samochodzie mapę. On jedzie popatrzy, czy taką drogą jedzie, nie jedzie tydzień, a kilka razy w ciągu dnia popatrzy i wtedy nie błądzi. Tak i my musimy często zaglądać do tej Bożej mapy. Czy nasza wola zgadza się z wolą Bożą, czy nasze drogi, ścieżki, zgadzamy z Boskimi ścieżkami. I od dziecka musimy wiedzieć, jaka droga, jakie obowiązki, co nas czeka w końcu tej drogi. Jeżeli nie staniecie się jako dzieci, do Królestwa Bożego nie wejdziecie. Wszyscy musimy wziąć do serca te słowa Pana Jezusa. A teraz zadajmy

4.

pytanie: kto dzieci psuje? Znowu rozmaite wymówki my znajdujemy. Dla czego dziecko w sercu, w duszy nie pozostaje długo dzieckiem? Nie będę mówił o innych przyczynach, ale najpierw rozpoczniemy i najważniejsze zastanowimy się co dzieje się w domu, kiedy dziecko przestaje być dzieckiem. Który Bogu podoba się. Kto uczy dziecko kłamać, kto kaleczy dziecko? Najczęściej rodzice. Powiedz, że mnie niema w domu, coś, dziecko jest obecne, babcia czy matka mówi nie mów to ojcu, nie mów babci. Gdzie uczy się obłudy dziecko? W domu. Przyjeżdża matka, staruszka w odwiedziny, do swoich dzieci, wnuków. Oj jak matka wita, jakie szczęście, jak dobrze, że mama przyjechała, tak dawno u nas nie była. Matka odjedzie, staruszka i dzieci zapomnieli o tej starej osobie. Kto będzie tam chodził pomagał, marnować czas. Krowa w ogrodzie, a matka tłumaczy, nie w naszym ogrodzie, niech dalej je pozostanie. I dziecko już widzi nasze, nie nasze, nie witaj się, nie chodź, nie marnuj czas. Pogrzeb, bez nas się obejdzie. Jest praca w domu, nie będziemy marnować czas, nas nie prosili. A może nieraz pytanie, kto miał zaprosić, ta staruszka stanąć z martwych, i zaprosić sąsiadów na swój pogrzeb. A jak często nieraz odprawiając w drogę, na naukę, mówi, oszczędzaj, sam tylko jedz, nikomu nie dawaj, to tobie zabraknie, patrz, żeby ciebie nie skrzywdzili, nie dawaj się. Nie mówi matka: nikogo nie krzywdź, podziel się, bądź dobrym, grzecznym. Ale mówi, żeby ciebie nikt nie skrzywdził. Nie pożyczaj, bo człowiek może nie oddać, taki podły świat teraz. I tak to wszystko, kropelka, po kropelce, co dzień, dziecko to słyszy. Podrasta, spoczątku może nie rozumie, a potem rozumie. A dziecko nie patrzy na was, czy wy modlicie się, czy nie modlicie się, z babcią chętnie staje jak iść na spoczynek kłaść się do łóżeczka jeśli nie pomodlił się, a patrzy że matka i ojciec nie modlą się. To dziecko nie widzi. A dziecko nie widzi, że w niedzielę, bez żadnej przyczyny, prosto, że nie chce się, ojciec, matka pozostaje w domu nie idzie do Kościoła? A dziecko już było w pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej i dobrze jest. Odpowiedział pięknie na pytanie księdza.

Pan Bóg na to dał nam rozum – kto winien, że jesteście niezadowoleni z swojej żony, jesteście niezadowoleni z swego męża? Kto was zjednoczył? Kto wam poszukał? Sami, najczęściej. I zadajcie pytanie – jak wy patrzyli w, owym, pięknym dniu, w dniu waszego szlugu. Byliście zadowoleni z swojej żony? Byli – wydawał się najpiękniejsza. Byliście zadowoleni z swego męża? Tak, najlepszy chłopiec. Sami wybrali. Ale, dla czego nie pomyśleli, że żywy człowiek jest zmienny? To nie obraz – kupili, zawiesili, raz w roku z kurzu otarli znowu piękni wygląda, taki jak był, bez żadnych zmian. Człowiek – nie obraz! Zmienia się! Staje się nieraz i gorszy, staje się lepszy, i podlega chorobom i grzeszny jest i ułomny – z tym trzeba liczyć się. Żywy człowiek nie obraz.

Łatwo łączyć ciała – popaczcie jak młodzi, jak pod rękę – jeden drugiego nie wypuści! Nawet do kościoła nieraz już chodzą pod rękę, do kina po ulicy. Idzie człowiek na spotkanie nie rozłączy się z swoją dziewczyną, z swoim chłopcem – tak mocno trzyma się. O, gdyby tak serca mocno było złączone jak te ciała. Ciała łatwiej łączyć, serca łączyć jest trudniej, to jest mozolna praca. Tak, są ludzie, małżonkowie że ja już doskonały, dorosły. Pracować nad sobą trzeba i dorosłym aż do śmierci, tylko wtedy ta praca będzie skończona.

Wychowujcie w wierze chrześcijańskiej swoje dzieci, młodzież. To jest wasz wielki obowiązek, wielka odpowiedzialność.

5.

A sąsiedzie nieraz nie plotkują? Nie mówią: oto dobry ojciec, kształcił swoje dzieci, a ten nie dba całkiem, może nieraz i słuszny zarzut, ojciec mówi – ja tak przeżyłem, niech i moje dzieci tak żyją.

Ale ja wam to wspomniałem dla tego, że jest jeszcze, bardziej bolesny zarzut, – kiedy dzieci potem powiedzą: tato, mamo, czemu ty nas nie nauczyłeś wierzyć w Boga? Tak, jak oto moi znajomi, przyjaciele. Dla czego nie nauczyłeś nas modlitwy? Chodzić do kościoła, prawd wiary? I to będzie słuszny i bardzo bolesny zarzut, to będzie obwinienie, przed Bogiem, i przed całym chrześcijaństwem, że spaltoczyli życie swoich dzieci, nie doprowadzili ich do Boga, nie doprowadzili do pierwszej spowiedzi, Komunii Świętej. Dla tego zastanówcie się w tak pięknej uroczystości, jest bardzo na miejscu pomyśleć, jakimi ojcami matkami, co wy dajecie.

Nie raz ojciec pracuje, mozoli się to dla córki, to dla syna. Najpierw żeby był dobrym człowiekiem i dobrym chrześcijaninem. Tak jak wy dorobiliście majątku, jeżeli będą dobrymi ludźmi, i oni sami, własną pracą dorobią się s pomnożą majątek. A jeżeli nie będzie dobrym człowiekiem, będzie łajdakiem, przetrwoni, przepije, straci wszystko i to, co wy zaoszczędzili, wszystko będzie zmarnowane s rzeczy doczesne i wieczne.

I dla tego fundament- wiara, żeby był człowiek, czy więcej, czy mniej to nie ważne, żeby w duszy było jak najwięcej włożono, to co jest niezmiennie, stałe, żeby on dalej mógł budować i dokończyć tą budowę.

Może wy spotykali taki opis w książce jednego rosyjskiego pisarza, gdzie on opisuje o jednym lekarzu. Ten lekarz skończył studia, ale jakoś bardzo zaniedbał się, nic nie ciekawił się tymi chorymi – jak lepiej leczyć, wszystko zapomniał. Miał tylko dwie recepty – wypisywał jedną receptę od bólu głowy, a drugą receptę od biegunki, kto nie przychodził – jedną albo drugą receptę. My rozumiemy, że lekarz niedbały nie tylko jest nie pożyteczny, a jest niebezpieczny, może zaleczyć. Ale nie tylko lekarz – niebezpieczny może być każdy specjalista, jeżeli jest łajdak, nie dbały, - nic dobrego oczekiwać od niego nie można.

Pan Bóg pragnie, abyśmy uzupełniali się w każdej swojej wiedzy, w swoim zawodzie abyśmy specjalistami i dobrymi chrześcijanami.

A ja wam to opowiedziałem, żeby znowu przemówić do was rodzice, żeby i wy nie byli podobni do tego lekarza – macie dwie recepty – umiecie przeżegnać się i wiedzieć kiedy Wielkanoc ma przyjść, świecone poświęcić i dziecko ochrzcić od odwiecznej recepty. I to nazywa się wychowanie religijne, chrześcijańskie. Nie! Trzeba uzupełnić, tak jak Pan Bóg tego pragnie, bo inaczej niebezpieczny jest bardzo taki ojciec, matka. Może nam zdaje się - człowiek, jedno dziecko mają, niech oni tam jak chcą wychowują, a co z tego jednego będzie po 50 latach, po 100 latach, po 1000 latach- obojętny, nie wierzący – ile on urodzi takich samych i wychowa albo nie wychowa tylko będzie, się zrodzi. Widzicie, trzeba patrzeć dalej, co będzie, nie mówić, że to jeden, dwoje żyć nic takiego strasznego, a jeżeli matka, ojciec wychowa dwoje, troje, cztery dzieci dobrych, co będzie z nich – ile pięknych, zdrowych rodzin chrześcijańskich po 50, 100 latach. Dla tego z świętą ciekawością, jak dzieci, pogłębiajcie swoje świadomości religijne, ten sam katechizm, Pismo Święte, każdego razu ciekawie, albo nie ciekawie postarajcie się słuchać kazanie, czytanie Pisma Świętego, dobrą książkę, przez radio, w naszym, XX wieku to wszystkim jest możliwe. Dla radio nie ma żadnych granic, wszyscy, cały świat słucha, kto tylko chce. To nie tak jak dawniej, – co w gazecie napisano, w książkach, wszystko, więcej nic. Teraz dzięki Bogu i technika służy chwale Bożej, żeby oznajomić nas, co jest najważniejsze, najpotrzebniejsze.

6.

Bądźcie praktykującymi rodzicami, dawajcie przykład dobry – módlcie się, chodźcie do kościoła. Dużo zakręcać nie trzeba będzie, jeżeli obok słowa pójdzie dobry przykład. Nie trudno będzie dzieciom spełnić, kiedy ojciec i matka sam spełniają.

Módlcie się żeby, Pan Bóg dopomógł nam wszystkim być dziećmi w duchu, w sercu swoim. Jeżeli trudno- jeszcze bardziej ufajcie Bogu. Wam dobrze znana jest ta scena: idzie rodzina drogą, dziecko jest zmęczone i ojciec czy matka bierze na ramiona, na ręce dziecko. Dorosłego, dorosłe nie bierze, bo i sam dojdiesz, a dzieci bierzemy na ręce. I oto jest tutaj piękna, głęboka myśl – jeżeli chcemy żeby nam było łatwo przejść przez drogę życia, wszystko spełnić, bądźmy dziećmi – wtedy Pan Bóg, jako dzieci nas weźmie na ręce i poniesie i wszystko będzie łatwe, tylko trzeba pragnąć, chcieć być dziećmi.

Żeby być pięknym, taka jest porada – zatrzymaj się co dzień przed zwierciadłem na 1 minutę, zatrzymaj się 5 minut przed swoją duszą i 15 minut przed Bogiem, wtedy zawsze będziesz piękny i na ciele i na duszy, a zwłaszcza na duszy. Jeżeli nie staniecie się jako dzieci – do Królestwa Bożego nie wejściecie.

Jak na początku kazania powiedziałem – Pan Bóg nie lubi dorosłych i starych, nie lubi kłótni, sprzeczek, przekleństw dorosłych i starych, tak trzeba rozumieć- nie lubi fałszu, obłudy, krzywd wyrządzanych bliźnim, kiedy człowiek upalczliwie trwa w gniewie, w nienawiści, nie lubi pijaństwa, obżarstwa dorosłych, starych ludzi, nie lubi tego świństwa które wymawiają dorośli ludzie i starze nawet. Pan Bóg lubi dzieci, Królestwo Boże przeznaczone dla dzieci, i dla tych, którzy sercem będą podobni do dzieci. Dla tego starajmy się być dziećmi, choć z pomarszczoną twarzą, choć i pochylony już, choć już łysy, biały włos, ale powiedzieć: Boże, w sercu będę dzieckiem.

A wy, dzieci, młodzież nie starajcie się być dorosłymi, pozostaniecie, choć i dorośli, pozostaniecie w duchu, w sercu dziećmi, jako dzieci wiercie, ufajcie, kochajcie, bez żadnych wykrętów, usprawiedliwień. Bądźcie gorliwi tak, jak w dzieciństwie, zawsze zajęty człowiek zawsze coś pomagać, przebaczyć, nie pamiętać krzywdy, kochać swoich bliźnich, wtedy królestwo Boże będzie dla was.

Dla tego my odprawiamy to piękne nabożeństwo, aby być dzieckiem, i jako dziecko, w prostocie, niewinności, pokorze, z swoimi winami przychodzimy do Boga, aby Pan Bóg nam dopomógł całe życie pozostać sercem i duchem dziećmi, aby naszym udziałem było piękne, wieczne, królestwo Boże. AMEN

Kazanie: I Komunia św. Lwów św. Antoniego

Drodzy! Dzisiaj wy ojcowie i matki, tych dzieci, którzy przystępują do I Komunii św., możecie wraz z matką Najświętszą wielbić Boga mówiąc: "Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu Zbawcy moim." Jeżeli małe dziecko jest wielką radością i skarbem, to takie dziecko wielką pociechą, kiedy ogląda się na minione lata i dziś swoje dziecko pierwszy raz przystępuje do Komunii Świętej. Ale dziś patrząc na was drogie dzieci, my dorośli możemy sobie przypomnieć narodzenie Jana Chrzciciela. Kiedy narodził się Jan Chrzciciel, jego ojciec Zachęsz ponieważ niedowierzał, że jego żona Elżbieta urodzi w starości syna. Kiedy urodził się, znowu odzyskał mowę. Ludzie mówili co będzie z tego dziecka. I oto ja chciałbym postawić to pytanie, patrzymy wszyscy, szczęśliwi, jesteśmy zadowoleni, zwłaszcza nasza niewielka parafijka św. Antoniego, dla nas jest to dużo szcici. I my pytamy co będzie? Każde dziecko jest dla nas drogie. I chciało by się że by dzieci bli dobrymi parafjanami.

Pan Bóg przyznał wszystkim do życia szczęśliwego, wiecznego. Pan Jezus pragnie każdego zaprosić do nieba. Pan Jezus uczynił wszystko, stał się małym Dzieciątkiem, dał przykład, jak ma wyglądać życie każdego wierzącego człowieka, był naszym Mistrzem, uczył Słowem i Przykładem. Stał się naszym Zbawicielem. A kiedy odszedł – nie pozostawił nas sierotami. On, Bóg, najlepszy i najpotężniejszy znalazł sposób żeby pozostać w naszych Kościołach na zawsze z nami pod postaciami Chleba i Wina. Więc On nas nie opuścił. Niewidzialny tylko, alej dalej jest z nami. On dalej przez Kościół, przez Papieża, biskupów, kapłanów – uczy nas, błogosławi, oczyszcza i karmi, abyśmy w drrodze nie ustali i doszli do szczęśliwej wieczności.

Dziecko wyrasta w rodzinie, rozwija się. Codziennie patrzy na ojca, matkę, słucha, obserwuje. Więc chciałbym zwrócić się do was ojcowie i matki tych dzieci. To wielka odpowiedzialność. Żeby wy wychowali w duchu chrześcijańskim, katolickim, swoich dzieci, musicie sami być napełnieni Duchem Chrystusowym, serce musi być wasze pełne w miłości do Boga, do bliźniego, przywiązani do Kościoła Katolickiego, woła Boga, i waszym postępowaniem. Żeby nie było kłamstwa, gniewu, obojętności. Więc proszę was, ułatwajcie swoim dzieciom spełnienie Woli Bożej, żeby oni widzieli jak wy modlicie się, jak liczyce się z wolą Bożą. To rzecz jasna, że te niewinne dzieci spotykają się iz niewiarą, iz obojętnością. Ale wielka różnica, gdzie i kto to będzie czy to ojciec obojętny, czy sąsiad, czy to znajomy. Kto, nie modli się, kto nie chodzi do Kościoła, znajomy, sąsiad, ojciec czy matka, wielka różnica. Ojciec, matka jest najdroższym, najmilszym dla dziecka. Matka więcej nauczy niż stu nauczycieli. I dla tego Papież Pius X powiedział: "dajcie mi święte matki, a ja wam dam cały świat." Więc los naszych dziec

rękach waszych. Nic nam nie pomogą, dobre czasy, otwarte kościoły, jeżeli wy nie będziecie co niedzieli wodzili do Kościoła swoje dzieci.

I nikomu nie zaszkodziły złe czasy, jeżeli ojciec, matka prowadzi swoje dziecko do Kościoła. Wiec czas. Od nas zależy wszystko. Takie czasy będą, jaki wy będziecie. Dzieci będą chodzić, tak jak wy chodzicie. To jest rzecz niemożliwa, żeby dobry ojciec, matka miały dzieci nieposłuszne, uparte, grzeszne. Dziecko jest jak miękki wosk. Możecie czynić co chcecie, albo nieposłusznego osiołka, albo pysznego pyszałka, a możecie uczynić aniołka – posłusznego, grzecznego, miłego. Więc to wszystko w waszym uczynku. Póki dziecko jest – nie spóźniajcie się w wychowaniu. Nie pytaliście posyłać do szkoły czy nie posyłałście, tak samo nie pytajcie czy chce iść do Kościoła

To jest radość, że przyszlście dziś do nas, ale chciałoby się widzieć was co niedzieli. Tak jak nakazuje Kościół. Więc nie według swego, widzemi się chodzić, a tak jak Pan Bóg nakazuje.

Wy kochane dzieci! Dzisiaj słyszycie piękne słowa, szczęścia, zdrowia, żeby wam dobrze powodziło się. Ja też, z całego serca, życzę wam szczęścia i dobrego życia. Ale jedno chce powiedzieć, jak wy wiecie sami, chodzicie do szkoły, piątki darmo nie stawia się, niebo darmo nie daje się. Trzeba zasłużyć.

Niech Matka Najświętsza weźmie ich w swoją Opieką dzieci i ich rodziców, i żeby nauczyła ich służyć Bogu tak, jak Ona służyła Jezusowi. I żeby wyprosiła u swego Syna gorliwość służb Bogu, bo służyć najwzszemu i najlepszemu Panu. Więc prosimy żeby ten dzień pozostał nam wszystkim w pamięci, i ten dzień nas odnowił w mocnej wierze, abyśmy dali całe życie. Żeby każdy ojciec, maka kiedys powiedzieli: "Ja i dom mój, całe życie tylko Bogu będziemy służyć." Amen

Zachowane fragmenty mowy ks. K. Mączyńskiego z okazji poświęcenia kamienia węgielnego i fundamentu pod nowy kościół w Łanowicach

Poświęcenie fundamentów pod nowy kościół św Mikołaja

Łanowice

Napewno dzisiaj wielu z was na tej ceremonii pierwszy raz, coś podobnego my niewidzieli. Ja też jestem pierwszy raz w ciągu 40 lat swego kapłańskiego życia. Ta dzisiejsza ceremonia, tutaj, na placu budowy, podniesienie krzyża i poświęcenie kamienia węgielnego pod budowę kościoła ma swoje bardzo wyraziste znaczenie, mowę. Krzyż podniesiony. Tu będzie stał wielki ołtarz. Węć wzniosą się mury kościoła, potem na tym miejscu będzie ołtarz, tu będzie mieszkał Chrystus Eucharystyczny, tu będzie Dom Boży. Kamień węgielny poświęca się na pamiątkę, że Pan Jezus sam siebie nazwał kamieniem węgielnym, który niestety przez wielu był i jest odzucony, nie uznawany. Dla nas, wierzących On jest i początkiem i końcem. Węć na Nim będziemy budować ten kościół, świątynię na Jego chwałę. On dla nas jest centrum naszego życia. Budowanie świątyni, kościołów jest znane od I-szych wieków chrześcijaństwa. Jest bardzo powszechna. Tak czyniła już matka Konstantego Wielkiego Cesarza. Święta Helena zbudowała na tym miejscu gdzie Pan Jezus umarł, potem były krótkie przerwy i znowu wielkie ludzie budowali świątynię. Tylko u nas było inaczej. My stanowili smutny wyjątek. Zamiast budować świątynię, kościoły burzono, niszczo, zaniedbano na pośmiewisko. Tak stało się i z naszym kościołem w Łanowicach. Na naszych oczach, na oczach naszych dzieci kościół został spustoszony, zniszczony, zostały fundamenty. Tak było dziesiątki lat. I niby wszystko było normalnie. Walka z Bogiem, z Chrystusem, kościołami. Smutne rzeczy wy, my wszyscy oglądali. Smutne rzeczy patrzyły wasze dzieci. Jak niszczo kościoły. Smutne rzeczy słuchały: „Boga niema, Chrystus nie żył, to bajka, legenda, kościoły nipotrzebne”. Dzięki Bogu, dzisiaj znowu stoimy na fundamencie nowego kościoła. Tu powstanie kościół, świątynia. Stoimy, ja myślę, na fundamencie lepszych czasów, kiedy nie trzeba będzie skrywać się ze swoją wiarą w Boga, z krzyżem, z kościołem, można będzie śmiało chodzić, śmiało budować i odnawiać. Dziś stojąc na tym miejscu, na fundamencie nowego kościoła, w sercach naszych, zwłaszcza wy mieszkańcy Łanowic, mósi być pragnienie, tęsknota. Fundament jest, a kiedy będzie świątynia, kościół. W waszym sercu mósi być to same pragnienie, jakie miał pobożny starzec Symeon, który oczekiwał przyjścia Zbawiciela. A kiedy ujął dzieciątko Jezus, powiedział takie słowa: „Teraz Panie, możesz mnie, pozwolić odejść w pokój, moje oczy oglądały Twoje zbawienie.” Węć tęsknota, święta, pragnienie. Nie oglądać tylko fundamenty. A przyjść do kościoła, uklęknąć nie przed krzyżem, a przed Jezusem utajonym w Najświętszym Sakramencie, to musi być pragnienie każdego z nas. Jak dobrze było by jak by my po jakimś czasie mogli tu uczestniczyć wszyscy w poświęceniu nowego kościoła.

Ja myślę, że to pragnienie jest słuszne, bo jak zauważyłem, wy mieszkańcy Łanowic, macie mocny fundament, nie tylko tutaj, ale i w swojej wsi. Głęboka, mocna i żywa jest wasza wiara. \ Ona, ja mam nadzieję, że piękna świątynia. Dzisiaj, kiedy poświęcony fundamenty, w sercach wszystkich nas musi być święta radość. Budujemy dom dla Jezusa, dla Zbawiciela świata. Ludzie budują domy, szkoły, szpitale, drogi, a my w Łanowicach budujemy Kościół, Dom Boży. Może nie jeden może oni jak Judasz mogą powiedzieć, kiedy Maryja Magdalena wylała na stopy Jezusa drogi olejek, Judasz powiedział, po co taka strata, można było sprzedać, pieniędzy rozdać ubogim. Tak może niejeden powiedzieć, po co ten Kościół? Nienajlepsze drogi macie w swojej wsi, może trzeba wybudować, jaką asfaltową drogę? A wy budujecie kościół. Ale co Chrystus powiedział Magdalenie? Dobry uczynek ona spełniła. Oto i do was wszystkich Chrystus swoimi ustami mógłby powiedzieć: drodzy uczynek, dobre dzieło chcecie dokonać! Chrystus was tylko pochwaliłby. Wy, mieszkańcy Łanowic wejdziecie do historii katolickiej, chrześcijańskiej. Wy pierwsi, w Lwowskim województwie dzieło rozpoczynacie. Oczy waszych dzieci patrzyłyby na spustoszone kościoły, oczy młodzieży patrzyłyby jak wasz kościół obalono, teraz waszą młodzież i dzieci niech patrzą jak buduje się kościół. Nie burzenie kościołów, nie walka z Bogiem, z krzyżem, z Chrystusem czyni człowieka lepszym i naszą młodzież lepszą, de budowanie kościoła, upiększanie kościoła, praca przy kościele – czyni człowieka bogatszym i tym samym lepszym. Dzisiaj sobota, dzień Matki Bożej. Moje życzenia dla was mieszkańcy Łanowic, niech Matka Najświętsza ma was wszystkich w swojej opiece, niech sprawi, aby znalazło się dużo ludzi, że mają ofiarne serce, serce ręce, bo dla Jej Syna, dla Jezusa, Budujemy Dom, Kościół. \ Mikołaj, którego wybraliście patronem tego, kościoła jaki powstanie, tak jak był dawniej kościół św. Mikołaja zburzony. Tak i tu będzie kościół św. Mikołaja żeby żyli w braterskiej miłości, żeby ta praca przy kościele was jeszcze więcej zespoliła, zjednoczyła, żeby żyli ucziwie, żeby waszych sercach w Łanowicach przede wszystkim, duch pierwszych chrześcijan. Jedno serce i jedna dusza.

Amen

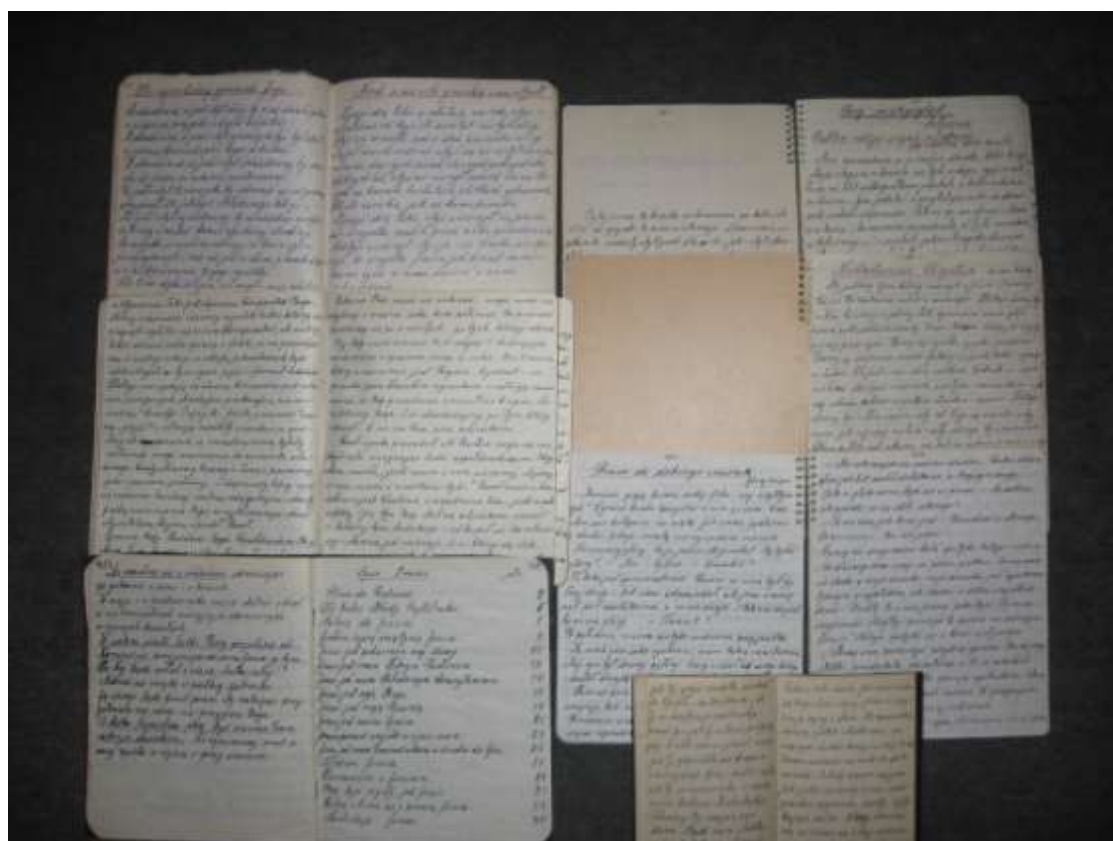
Pytania, ułożone przez ks. K. Mączyńskiego, służyły do egzaminu przed Komunią Św. i przyjęciem innych sakramentów (240 pytań)

Każdy katolik m u s i odpowiedzieć na takie pytania:

- 1/ Kto to jest Pan Bóg ?
- 2/ Gdzie jest Pan Bóg ?
- 3/ Dlaczego Pana Boga nie widzimy ?
- 4/ Czy jest więcej niż jeden Bóg ?
- 5/ Ile jest Osób Boskich i jak się nazywają ?
- 6/ Jak nazywamy jednego Boga w trzech Osobach ?
- 7/ Kto to są Aniołowie ?
- 8/ Czy wszyscy aniołowie zostali wierni Bogu ?
- 9/ Kto to jest człowiek ?
- 10/ Na co Pan Bóg stworzył człowieka ?
- 11/ Jak się nazywali pierwsi ludzie ?
- 12/ Czy pierwsi ludzie byli posłuszni Panu Bogu ?
- 13/ Co to jest grzech pierworodny ?
- 14/ Kto jest wolny od grzechu pierworodnego ?
- 15/ Kto to jest Pan Jezus ?
- 16/ Czy Pan Jezus jest Bogiem czy człowiekiem ?
- 17/ Kto jest Matką Pana Jezusa ?
- 18/ Kim był święty Józef ?
- 19/ Gdzie się narodził Pan Jezus ?
- 20/ Kiedy obchodzimy narodzenie Pana Jezusa ?
- 21/ Ile lat minęło od narodzenia Pana Jezusa ?
- 22/ Gdzie umarł Pan Jezus ?
- 23/ Dlaczego cierpiał i umarł Pan Jezus ?
- 24/ Czy Pan Jezus dobrowolnie cierpiał czy przymusowo ?
- 25/ Co się stało trzeciego dnia po śmierci Pana Jezusa ?
- 26/ Kiedy obchodzimy pamiątkę zmartwychwstania Pana Jezusa ?
- 27/ Kto założył Kościół święty ?
- 28/ Kto jest zastępcą Pana Jezusa w Kościele ?
- 29/ Czy dusza człowieka jest nieśmiertelna ?
- 30/ Dokąd idzie dusza, gdy człowiek umiera ?
- 31/ Dokąd dusza idzie po sądzie ?
- 32/ Jakie dusze po śmierci idą do piekła ?
- 33/ Jakie dusze po śmierci idą do czyśćca ?
- 34/ Jakie dusze po śmierci człowieka idą do nieba ?
- 35/ Dlaczego w czyściecu lepiej niż w piekle ?

- 36/ Ile jest przykazań Boskich, ile Kościelnych ?
- 37/ Co trzeba robić, aby spełnić wolę Bożą ?
- 38/ W które dni mamy obowiązek być w kościele na Mszy św.?
- 39/ W które dni tygodnia nie wolno jeść potraw mięsnych ?
- 40/ Jak często trzeba przystępować do spowiedzi i komunii św.?
- 41/ Czy z małymi grzechami można przystąpić do spowiedzi ?
- 42/ Co to jest grzech ?
- 43/ Czy wszystkie grzechy są jednakowe ?
- 44/ Jak człowiek może zgrzeszyć ?
- 45/ Ile jest Sakramentów świętych ?
- 46/ Kto ustanowił Sakramenty święte ?
- 47/ Który Sakrament jest najpotrzebniejszy ?
- 48/ Kto może chrzczyć ?
- 49/ Jak trzeba chrzczyć ?
- 50/ Jaki Sakrament jest potrzebniejszy dla dorosłych - ochrzczonych?
- 51/ Dlaczego idziemy do spowiedzi ?
- 52/ Jakie warunki trzeba spełnić, aby spowiedź była dobra ?
- 53/ Co to jest rachunek sumienia?
- 54/ Dlaczego trzeba żałować za grzechy ?
- 55/ Czy spowiedź będzie dobra, jeżeli zapomni wyznać jakiś grzech ?
- 56/ Czy spowiedź może być dobra, jeżeli jakiś grzech zatai ?
- 57/ Jakimi słowami trzeba rozpocząć spowiedź ?
- 58/ Co trzeba powiedzieć, gdy wyznał wszystkie grzechy ?
- 59/ Co trzeba robić, kiedy kapłan daje rozgrzeszenie ?
- 60/ Co to jest Najświętszy Sakrament ?
- 61/ Kiedy Pan Jezus ustanowił Najświętszy Sakrament ?
- 62/ Kto teraz ma władzę przemieniać chleb i wino w Ciało i Krew Pana Jezusa ?
- 63/ Kiedy się przemienia chleb i wino w Ciało i Krew P. Jezusa ?
- 64/ Co to jest Msza święta ?
- 65/ Kogo przyjmujemy w Komunii świętej ?
- 66/ Jak trzeba przygotować się do Komunii świętej ?
- 67/ Gdzie jest Najświętszy Sakrament ?
- 68/ Czy często można przystępować do Komunii świętej?
- 69/ Dla kogo Pan Jezus ustanowił Sakrament Namaszczenie chorych ?
- 70/ Jaki Sakrament musi przyjąć człowiek, który się żeni lub wychodzi za mąż

Przepisywane książki przez ks. K. Mączyńskiego

Ryga – parafia Chrystusa Króla – tu ks. K. Mączyński był proboszczem po powrocie na Łotwę

Ryga - parafia Chrystusa Króla...

Ryga – wizyta Jana Pawła II na Łotwie - spotkanie z Ojcem Świętym - wrzesień 1993r

Ryga – parafia Chrystusa Króla - plebania przy kościele parafialnym – w tym budynku ks. K. Mączyński zmarł

Ryga – grobowiec ks. K. Mączyńskiego na placu przykościelnym, kościoła Chrystusa Króla

Legitymacja inwalidztwa

LATVIJAS REPUBLIKA
INVALIDA APLIECĪBA

Nr. **208111** *

Vārds Slavimirs

Uzvārds Mončinskis

Invaliditāte strā

Kods 120828-10564

Derīga līdz 1999. gada 24. maijam

Dzīvesvieta Mončinskis 80

Testāda Mončinskis 80

datājs 1999. gada 24. maijam

Legitymacja emerycka

Ziemeļpils rajona (pilsētas)
(sociālās apdrošināšanas pārvalde)

PENSIONĀRA
APLIECĪBA Nr. **16631743**

Uzrādītājs Slavimirs
(vārds, uzvārds)

Mončinskis
(personas kods)

120828-10564
(personas kods)

Pilsonība LR pilsonis

Apliecības izdota 25.05.96

Vadītājs (-ja) [Signature]

Atzīmes par pensijas piešķiršanu

Pensijas veids vecuma
(pēc vecuma, darba gaitu, atbilstoši)

piešķirta no 199 2. gada 1. maija

sākot 40. gada 1. maija

pensijas apmērs 68.72 Ls

PENSĪU
DAĻA

Apliecība derīga līdz 2000. gada 1. maijam

Vadītājs (-ja) [Signature]

2

3

Tablica pamięci w kościele parafialnym w Samborze

Tablica pamięci w kościele parafialnym w Mościskach

Tablica pamięci w kościele parafialnym we Lwowie św. Antoniego

